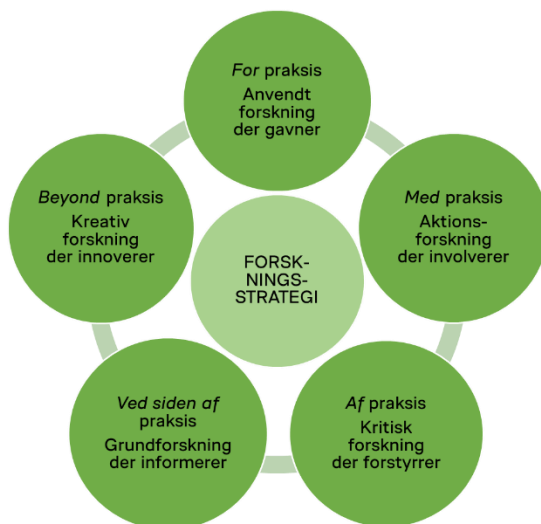

Forskningsstrategi

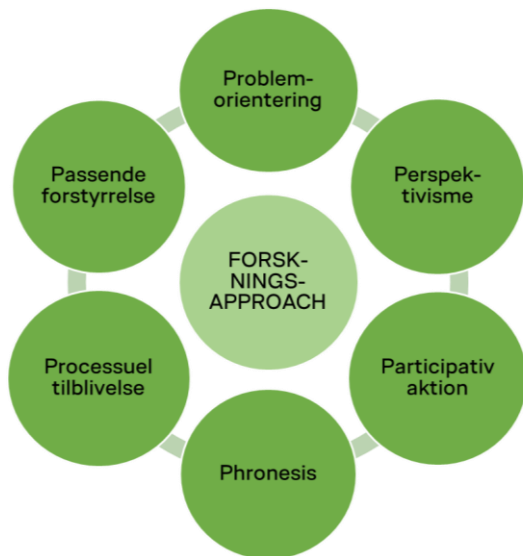
CLOU opererer med en flersidig forskningsstrategi. Således designer og leverer CLOU organisations- og ledelsesforskning:

- For praksis; der tager udgangspunkt i praksisrelevante problematikker; er anvendelig og problemløsningsorienteret: **Anvendt forskning der gavner.**
- Med praksis; der åbner for nye interaktionsformer mellem praktikere og forskere i viden- og værdiskabende partnerskaber: **Aktionsforskning der involverer.**
- Af praksis, der provokerer praksis på passende facon, rejser konstruktiv kritik og oplyser de 'blinde pletter', så nye indsigter opnås og hidtidig praksis ændres: **Kritisk forskning der forstyrrer.**
- Ved siden af praksis, der går i dybden med begreber/tematikker/problematikker, udforsker og holder sig ajour med nye teorier/tendenser på feltet – og bibringer viden, som praksis (og underviserkorpset) endnu ikke anede, at de havde behov for. **Grundforskning der informerer.**
- 'Beyond' praksis, der sigter mod at udvikle (radikalt) nye bud på ledelse og organisering, 'kreativt destruere' det bestående, afprøve eksperimenterende prototyper og implementere noget væsentligt nyt eller forbedret: **Kreativ forskning der innoverer.**

Gennem hvert af disse fokuspunkter er det CLOUs samlede ambition at producere ny viden og derved initiere en **forskningsinformeret praksisudvikling.**

CLOUs forskning er kendetegnet ved 6 P'er:

1. **Problemorientering**; gransker praktiske problemer, deres anatomi og mesting.
2. **Perspektivisme**; beriger os af flerfaglighed, hylder perspektivrigdom og tilstræber at udvise åbenhed for andethed; fagdisciplinært, feltrelateret, teoretisk og metodisk.
3. **Participativ aktion**; intervenserer i feltet og skaber viden sammen med praksis.
4. **Phronesis**; leverer ikke blot abstrakte teoretiske begreber (epistemé) eller instrumentelle universelle løsninger (teché), men afsøger hverdagens praktiske viden, den partikulære praktiske dømmekraft – og inviterer til kritisk refleksion over, hvad det er for nogle relationer, organisationer og et samfund, vi skaber.
5. **Processuel tilblivelse**; opererer ud fra et konstruktivistisk paradigme og en optagethed af hvordan verden, viden og vi skabes og omskabes i emergierende processer – og en fortsat insistere på kontingens og 'det ufærdiges ontologi'; dvs. blik for alternativer til det der tages for givet og for det, der endnu ikke er blevet til.
6. **Passende forstyrrelse**; stiller 'upraktiske' spørgsmål til praksis og bidrager med nye synsvinkler, der leverer stof til eftertanke og inviterer til forundring og forandring.

I relation til at forandre den organisatorisk-ledelsesmæssige praksis betjener CLOU sig af en **spejl-metodik**, hvor vi med vore forskningsresultater holder et spejl op for praktikerne for på den måde at sikre tre effekter;

1. **Genkendelighed**: De genkender sig selv i 'spejlet' – i vores iagttagelser, gen-beskrivelser og rekonstruktioner af dem og deres praksis. De ser, at de er blevet set og taget alvorligt, at videnskaben ikke er verdensfjern og 'elfenbenstårns-agtig', men derimod vedkommende og imødekommende. Der sættes ord på det, de godt kan se.
2. **Synlighed**: De ser sig selv fra en anden vinkel. De bliver synlige for sig selv i 'spejlet' – pludselig ser de noget, de ikke før så – de får øje på 'pletten' – den blinde plet i deres praksis, der nu er oplyst. Der sættes ord på det, de ikke kan se, at de ikke kan se.
3. **Refleksion**: De inviteres til at se på sig selv og reflektere over hvordan de kan ændre 'udseende'. Hvordan er det egentlig jeg 'ser' (ud), kunne jeg 'se' (ud) på en anden måde? De bevæges her fra at være første ordens iagttagere, der ser og gør noget på en bestemt måde, til at være anden ordens iagttagere, der iagttager hvordan de 'ser

og gør' – og ud fra denne selvkritiske position kan de så relativere hidtidige iagttagelses- og handlemåder. De bringes i en position, hvor de kan se, at der er noget, de ikke kan se – og således kan der reflekteres over hvorvidt det endnu ikke set, det udelukkende potentielle, skal/kan aktualiseres. Ambitionen er således refleksionen, der om muligt giver anledning til anderledes aktion i praksis.